

Lof, 77.

1. Det var ingen bestämd arbets-
tid. - Det var det vanliga att
man skruade och gjorde fint.
Det var inte samma bekvämlig-
heter som nu. - Lördagskvällen
firades med lite varjehanda nöjen.
Man edrades ut vid ett väj-
skil och kom tillrannans.

2. Det hände ibland att arbetet drog
ut så att vi inte va' färdiga
förrän 10 på söndagsförmidd-
agen. Annars när arbetet gick
som det skulle va' det färdigt
vid 10 tiden på lördags-
kvällen. Det var det som lika-
dant. - Jag arbeta' se'n jag var 9 år.
Så'n't söndagsarbete förekom så

länge jag minns i alla tider.

3. Egentligen skulle vi inte ar-
beta mer än 8 timmar i
sträck men det höll aldrig
och smärjorna di fick bit-
la på en 10-11 timmar.

4. Det blev när maten var
färdig. Det var inte stor
skillnad på maten.

5. Det var detsamma för det
räckte inte till; man tjäna-
de för dåligt. Förhållande sön-
dagskläder hade vi inte.

6. Gick i kyrkan det gjorde di,

från det blev di befallda å petron,
så det var inte länt å neka.

Det fanns ju sådana, som inte
gick och det tyckte petron ju
inte om och då skillete han
sig dem.

Till nethvarden fick di gå,
annars tyckte inte petron om
det, han höll efter dem på
allt sätt. Det fanns sådana
som ej hade kläder så di kunde
gå dit. Man gick två gånger om
året, fler blev det ju inte.

Di som hade kläder tog ju på
sig det bästa; di andra fick
ju ta' på di hade.

F. De yngre fick gå; de äldre

kunde ju någon gång få åka. Lön
skjuts hade man inte råd till.
- Man fick inte sitta i främsta
bänkarna; de var för herr-
skaperna, som va' lite likare.
Vid höstiderna va' det trångt.
Trängare än vad det är nu
va' det ju inland.

8. Det var inte annat än när
det var stora höstider; då bjöd
de varandra när de fick hem
litet brännvin. - Det började ju
sedan bli godtemplare, men
det va' ju inte många som va'.
di ville gärna ha en sup all-
hop.

ACC. N:R M. 12433:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9. Det va' rätt nogga att di skulle va' hemma. Det va' patron Berger rätt så sträng med. Ibland kunde det va' litet tillställningar. Patron ville att man skulle läsa en postilla och det ville di gamla att man skulle göra. Tusandekt höll di gamle rätt bra. - Tidningar va' Smålands-posten och Veckobrevet. - Böcker lästes inte precis.

10. Inte annat än om man hade ett dragspel och kom ut och dansa litet grand på lördags- och söndagskvällar. Utflykter hade man inga pengar till.

Det blev just aldrig.

11. Hågan skillnad var det ju.

Di ogifte ville ju gärna ut,
men di gifte fick ju så mera
hemma.

12. Kortspel och hämsvin det
drev di rätt mycket i så
gläa åt. Patron ställde ibland
till kalas och då bjödde han
vrienda arbetare, stora och små.
Sådana fester så det en gång
om året när glasnyren så
sammurad och då bjöd patron
på sprit så mycket di ville
ha, en del blev t. o. m. lig-
gar des; det bara han skratta åt

och tyckte det va' roligt. - På
hösten kunde han också ibland
stilla till med fest. Det va'
inte lönt att säga att di in-
te ~~hätte~~ kunde komma. Hade
di inga kläder, så måste di
komma ändå.

En del tyckte ja nykterhetsrörelsen
va' bra, men di som va' glöa
i sprit tyckte ja inte om't.
- Frikyrkliga va' ja inte mycket
här. När jag var liten gjorde
di bara spektakel å dom. -
Det var så och så mellan ar-
betarna och prästen. Ibland
sa prästen beskedhier men ibland
skällde han och di skällde
igen. När han blev arg, kunde

han saⁿ till dem att ga^o och
aldrig komma igen. Ollen var
en timme kunde han komma
igen och se dem komma. Han
ville ju inte att några skulle
flytta från bruket.

Stycker förklarar ej, det viss-
te di ej va^r det va^r. En
gång kom brev att di skulle
bilda fackförening, men det
besep bara hyttmästaren va^r
det va^r. Skole di gjort det ha-
de patron blivit gulen. - Det
va^r inte lätt att bespa högre
lönar för di fick di sluta
och så blev di nerskillola
mån.